

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Acte d'electes a favor del 9N

Palau del Parlament, 5 de novembre de 2014

La presidenta

Bon dia a tothom, a totes les persones electes –locals, del Parlament de Catalunya, del Parlament Europeu, de les Corts Generals espanyoles– i a les que avui heu volgut assistir a aquesta autoconvocatòria per llegir el manifest i signar-lo.

Aquí hi ha representat el pluralisme ideològic i social del nostre país, una part important d'aquest pluralisme, i som aquí per tirar endavant aquest procés, que va començar fa uns quants anys. Va començar ja l'any 2000, quan en aquest Parlament, a les comissions corresponents, es parlava i es deliberava sobre la necessitat de millorar l'autogovern. Se'n va parlar durant els dos anys en què aquest Parlament va elaborar un nou estatut, i se'n va parlar quan el 2010 una sentència del Tribunal Constitucional va laminar les poques esperances que aquell nou estatut havia donat al poble català.

Venim d'aquests moments recents, però també venim d'un passat i uns antecedents històrics que tots coneixem, però que és important que els escriguem i els diguem, i per aquest motiu són explicitats en el primer punt del manifest. Catalunya sempre ha demostrat la voluntat d'autogovernar-se, sempre ha demostrat la voluntat de tenir cada vegada més poder, no pel fet de tenir poder, sinó per seguir defensant la seva identitat i per poder tenir un país millor per als ciutadans i les ciutadanes. El nostre poble, el poble de Catalunya, té els seus drets històrics, la seva història, els seus antecedents, les seves institucions seculares. Aquesta casa, aquest Parlament de Catalunya, té el seu antecedent més llunyà el segle XI, amb les assemblees de pau i treva, i després amb la cort comtal, amb les més de setanta vegades que les Corts Generals de Catalunya es van reunir des del 1214 fins al 1705. És per això que la nostra identitat la reivindiquem també en part per la nostra història.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Avui som aquí per moltes raons. Una és la nostra història: la d'aquesta casa; la dels tres-cents anys de la desfeta del 1714, que enguany hem commemorat; la dels cent anys de la Mancomunitat, la del 1932 amb la Generalitat republicana...

Ara estem en un moment històric, en una cruïlla històrica i transcendental. Feia molt temps que no ens trobàvem en una situació com aquesta, en part d'incertesa, però també de molta, moltíssima, il·lusió, i per tant amb moltes ganes de tirar endavant, amb moltes ganes que el poble de Catalunya per fi se'l consideri major d'edat i pugui, el 9 de novembre, votar i decidir el seu futur col·lectiu. Després ja vindran altres coses, però ara hem de treballar pel 9 de novembre. El 9 de novembre el poble de Catalunya s'ha de mobilitzar i ha de defensar el seu futur col·lectiu.

Moltes gràcies.